

4548 - Оё барои ин олам офарида горе вучуд дорад

савол

Оё шумо гумон мекунед, ки ин оламро офарида гори бузург ва хирадманду нерӯманд офарида, ба тартиб даровардааст?

Чавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Мо барои ин саволатон ташаккур мегӯем ва меҳоҳем бо якчанд аз оятҳои китоби Аллоҳ, аз сухани Аллоҳ бароятон посух бидиҳем. Сипас шумо дар ин амр байни худ ва байни нафсатон андеша намоед. Агар ҳақ барои шумо баён гардад, ғайр аз пайравӣ намудани он, дигар чорае надоред.

Аллоҳ таъоло фармудааст:

أَمْ حَلَقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ * أَمْ حَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ * أَمْ عِنْدَهُمْ حَرَائِئُنَ رَبِّكَ}.
﴿أَمْ هُمُ الْمُسْتَنْطِرُونَ﴾. سورة الطور: ٣٥-٣٧.

«Оё онҳо бе ҳеч офаринанде офарида шудаанд, ё худ офарида гори хешанд? Оё онҳо осмонҳову заминро офаридаанд? Балки онҳо бовар намекунанд. Оё хазинаҳои Парвардигорат назди онҳост? Ё онҳо (бар ҳама чиз) тасаллут доранд?». (Сураи Тур: 35-37).

إِنَّ فِي حَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاحْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَأَفْلَكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ).
الله من السماء من ماء فآحيا به الأرض بعده موتها وبث فيها من كل دابة وتصريف الزياح والشحاب المسوّر
بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَأْتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ}. سورة البقرة: ١٦٤

«Ҳамоно дар офариниши осмонҳову замин ва дар пайиҳам омадани шабу рӯз ва киштиҳое, ки дар дарё мераванд ва бо он чи ба мардум суд мерасонанд ва обе, ки Аллоҳ аз осмон фурӯфиристод, ки бо он замини мурдаро зинда соҳт ва ҳар як ҷунбандаеро дар он пароканда кард ва дар ҳаракати бодҳо ва

абрҳои ромшууда миёни замину осмон, нишонаҳоест барои касоне, ки меандешанд». (Сураи Бақара: 164).

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْرَجَنَا بِهِ نَبَاتٍ كُلَّ شَيْءٍ فَأَحْرَجْنَا مِنْهُ حَضِيرًا تُخْرِجُ مِنْهُ حَبَّاً مُتَرَاكِبًا وَمِنْهُنَّ} النَّحْلٌ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَغْنَابِ وَالرِّزْقِ وَالرِّزْقُونَ وَالرِّزْقُونَ مُشْتَبِهًا وَعَيْنَ رُمْتَشَابِهِ اتْنُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ} سورة الأنعام: ۹۹

«Ва ӯ касест, ки аз осмон обе фурӯд овард, пас бо он (борон) ҳар гуна гиёхеро берун овардем, сипас аз он гиёҳ танае сабз ва аз он донаҳое бар якдигар чида ва низ аз навдаҳои нахл хӯшаҳое сар бароварда падид овардем ва боғхое аз ангур ва зайдуну анор монанду номонанд. Ба меваҳояш, он гоҳ ки мева орад ва он гоҳ ки мерасанд, бингаред. Ҳамоно дар онҳо нишонаҳоест барои касоне, ки имон меоваранд». (Сураи Аньом: 99).

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيِ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَثَ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلِدٍ مَيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ} فَأَحْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الْثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ} سورة الأعراف: ۵۷

«Ва ӯст, ки пешопеши раҳмати худ бодҳоро хушхабар мефирстад. Чун (бодҳо) абрҳои гаронборро бардоранд, Мо онро ба сарзамиҳои мурда равон месозем, сипас аз он обро фурӯд меорем ва бо он (борон) ҳар гуна меваҳоеро берун меоварем. Ин гуна мурдагонро (аз қабрҳо) берун меоварем, шояд панд гиред». (Сураи Аъроф: 57).

أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَّقْنَا هُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ} سورة الأنبياء: ۳۰

«Оё кофирон надиданд, ки осмонҳову замин ба ҳам часпида буданд, пас Мо он дуро аз якдигар чудо кардем ва ҳар чизи зиндаеро аз об пайдо кардем. Оё имон намеоваранд?». (Сураи Анбиё: 30).

أَمَّنْ حَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَثْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْتَشِّرُوا} شَجَرَهَا أَئِلَهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَغْدِلُونَ} سورة النمل: ۶۰

«(Оё маъбудони шумо беҳтаранд) Ё касе, ки осмонҳову заминро офарида ва аз осмон бароятон об фиристод ва бо он (борон) боғҳои хуррам рӯёнидем, ки ҳаргиз тавони рӯёнидани дараhtonро надоштед? Оё маъбуди дигаре бо Аллоҳ вуҷуд дорад? (На). Балки онҳо гурӯҳе ҳастанд, ки (аз роҳи ҳаққу имон) каҷ мераванд (ва ба Аллоҳ ширк меоваранд)». (Сураи Намл: 60).

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ بِعَيْرٍ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيًّا أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلَنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتَنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٌ}. سورة لقمان: ۱۰

«Осмонҳоро бе ҳеч сутуне биёфарида, ки мебинед ва бар рӯи замин кӯҳҳои устуворро бияфканда, то шуморо наларзонад ва аз ҳар гуна ҷунбандае дар он пароканда соҳт. Ва аз осмон обе фуруд овардем ва дар он (замин) ҳар гуна гиёҳи некӯе рӯёнидем». (Сураи Луқмон: 10).

أَلَمْ تَرَوَا أَنَّ اللَّهَ سَحَرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْعَيَ عَنِيكُمْ نِعْمَةً ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مِنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِعَيْرٍ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ}. سورة لقمان: 20

«Оё надидаед, ки Аллоҳ ҳар чиро, ки дар осмонҳову замин аст, ба шумо ром кардааст ва неъматҳои ошкору пинҳони худро бар шумо ато кардааст? Ва баъзе аз мардум бе ҳеч дониш ва роҳнамоӣ ва китоби равшангаре дар бораи Аллоҳ ҷидол мекунанд». (Сураи Луқмон: 20).

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبُ فُرَاتٍ سَائِعٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مُلْخٌ أَجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَحْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبِسُونَهَا وَتَرَى الْفُلَكَ فِيهِ مَوَاحِرٌ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَصِّلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ}. سورة فاطر: ۱۲

«Ин ду дарё баробар нестанд: Ин яке (обаш) ширину гуворост ва нӯшиданаш хушгувор аст ва он яке шӯру талҳ аст. Аз ҳар ду гушти тоза меҳӯред ва (аз онҳо) чизҳои ороишӣ берун меоваред, ки онро мепӯshed. Ва кишиҳоро дар он (дарё) мебинӣ, ки обро мешикофанд, то шумо аз фазли ӯ рӯзӣ талабед ва шояд, ки шукрғузор бошед». (Сураи Фотир: 12).

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَ الظَّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ثُمَّ قَبَضَنَاهُ إِلَيْنَا قَبَضًا يَسِيرًا وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِيَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ

يَدِي رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿لِئَنْ خَيْرٌ بِهِ بَلْدَةٌ مَيْتًا وَنُسُقِيَّهُ مِمَّا حَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَّاسِيَّ كَثِيرًا﴾. سورة الفرقان: ٤٥-٤٩.

«Оё надидай, ки Парвардигори ту чӣ гуна сояро густаронидааст. Агар мекоҳист, онро сабит мегардонд. Он гоҳ офтобро бар он далел қарор додем. Сипас онро андак-андак ба сӯи худ бозмегирим. Ӯ қасест, ки шабро барои шумо пӯшише қарор дод ва хобро оромиш ва рӯзро замони бархостан (ва кору ҷунбиш) қарор дод. Ва Ӯ қасест, ки пешопеши раҳмати худ бодҳоро хушхабар фиристод ва аз осмон оби поке нозил кардем, то бо он сарзамини мурдаро зинда кунем ва ҷорпоён ва мардуми бисёреро, ки оғаридаем, аз он об дижем». (Сураи Фурқон: 45-49).

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبُ فُرَاتُ وَهَذَا مُلْخُ أَجَاجُ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَحًا وَجَحْرًا مَحْجُورًا وَهُوَ الَّذِيۤ) حَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسْبًا وَصَهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا. سورة الفرقان: ٥٣-٥٤.

«Ва Ӯ қасест, ки ду дарёро ба ҳам омехт: Ин яке (обаш) ширину гуворост ва он яке шўру талҳ аст. Ва дар миёни он ду монеаи устувор қарор дод. Ва Ӯ қасест, ки одамиро аз об (нутфа) биёфарид ва ўро соҳиби насабу соҳиби қаробати домодӣ соҳт ва Парвардигори ту тавоно аст». (Сураи Фурқон: 53-54).

وَعَايَةُ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَخْيَنَاهَا وَأَحْرَجَنَا مِنْهَا حَبَّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَغْنَابٍ. وَفَجَرَنَا فِيهَا مِنَ الْعَيْنِينِ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلْتُهُ أَبَدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ سُبْحَانَ الَّذِي حَلَقَ الْأَرْوَاحَ كُلَّهَا مَمَّا ثَبَّتَ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ وَعَايَةُ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَحُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلَمُونَ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقْرٍ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ وَالْقَمَرُ قَدَرَنَا مَنَازِلَ حَتَّى عَادَ كَالْعَرْجُونِ الْقَدِيمِ لَا الشَّمْسُ يَئْبَغِي لَهَا أَنْ تُذْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلُّ فِي فَلَكٍ يَسْبُحُونَ وَعَايَةُ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرَيْتَهُمْ فِي الْفُلُكِ الْمَسْحُونِ وَحَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مُثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ وَإِنْ نَشَأْ نُغَرِّقُهُمْ فَلَا ضَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنَقْذُونَ إِلَّا رَحْمَةً مِنَ الْمَتَّاعًا إِلَى حِينٍ} سورة يس: ٣٣-٤٤.

«Ва замини мурда барои онон нишона (ва ибрате) аст, ки Мо онро зинда гардонидем ва аз он донае берун овардем, ки аз он мекӯранд. Ва дар он (замин) боғҳое аз нахлҳо (дараҳтони хурмо) ва ангурҳо қарор додем ва дар он ҷашмаҳо равон соҳтем, то аз меваи он бихӯранд, дар ҳоле ки (ин

маҳсулотро) бо дастони худ насохтаанд. Оё шукр намекунанд? Пок аст он (Парвардигоре) ки ҳамаи ҷуфтҳоро биёфарида, аз он чи замин мерӯёнад ва аз худашон ва аз он чи намедонанд. Шаб (низ) барои онҳо нишонаест, ки Морӯзро аз он бармекашем, пас онгоҳ ҳама дар торики фурӯ мераванд. Ва офтоб ба сӯи қароргоҳи худ равон аст. Ин тақдири (Аллоҳи) пирӯзманду доност. Ва барои моҳ манзилҳое муқаррар кардем, то монанди шоҳаи ҳушки ҳурмо боз гардад. На офтобро сазовор аст, ки ба моҳ бирасад ва на шаб бар рӯз пешӣ мегирад ва ҳар яке дар фалаке шино мекунанд. Ва нишонаи дигар барои онҳо ин аст, ки ҳароина, **Мо падаронашонро дар он киштии пуркардашуда бор кардем.** Ва барои онҳо монанди кишти чизе офариDEM, ки бар он савор мешаванд. Ва агар бихоҳем, онҳоро ғарқ мекунем, пас барои онҳо ҳеч фарёдрасе набошад ва на онҳо раҳо карда шаванд. Магар ин ки раҳмате аз ҷониби **Мо ва баҳрамандӣ то муддате».** (Сураи Фурқон: 53-54).

نَحْنُ حَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ❁ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُفْنِيُونَ ❁ نَحْنُ قَدَرْنَا بِيَنْكُمْ ❁
الْمَوْتُ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ❁ عَلَى أَنْ تُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَتُنَشِّئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ❁ وَلَقَدْ عِلْمَتُمُ النَّشَآةَ الْأُولَى
فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ❁ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرِزُونَ ❁ إِنَّمَا تَرْزَعُونَ أَمْ نَحْنُ الْزَّارِعُونَ ❁ لَوْلَا شَاءَ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلَّتُمْ
تَفَكَّهُونَ ❁ إِنَّا لَمُغَرَّمُونَ ❁ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ❁ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشَرِّبُونَ ❁ إِنَّمَا أَنْزَلْنَاكُمْ مِنَ الْمَرْءِنِ أَمْ نَحْنُ
الْمُنْزَلُونَ ❁ لَوْلَا شَاءَ جَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ❁ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي ثُوُرُونَ ❁ إِنَّمَا أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ
الْمُنْشِئُونَ ❁ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْرِبِينَ ❁ فَسَبِّحْ بِإِنْسِمْ رَبِّكَ الْغَظِيمِ ❁ فَلَا أُقْسِمُ بِمَا وَاقِعِ الْتُّجُومِ ❁
وَإِنَّهُ لَقَسْمٌ لَوْلَا تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ❁ إِنَّهُ لَقْرَءَانٌ كَرِيمٌ ❁ سورة الواقعة: ۷۷-۵۷

«Мо шуморо офариDEM, пас ҷаро (ба дубора зинда шудан) бовар намекунед? Оё нутфаero, ки (дар раҳми ҳамсаронатон) мерезед, дидаед? Оё шумо онро меофаринед ё **Мо офариDагорем?** Мо дар миёни шумо маргро муқаддар кардем ва **Мо нотавон неstem,** ки ба ҷои шумо қавме ҳамонанди шумо биёварем ва шуморо ба сурате, ки онро намедонед, биёфаринем. Яқинан шумо офариниши нахустинро донистаед, пас ҷаро панд намегиред? Оё ҷизеро, ки мекоред, дидаед? Оё шумо онро мерӯёнед ё **Мо рӯёнандаем?** Агар бихоҳем онро ҳушки дарҳам кӯбida мегардонем, ки тааҷҷуб кунед. (Ва мегӯед:) **"Ба ростӣ мо зиёнкардагонем, балки мо маҳруммондагонем".** Оё

оберо, ки менүшед, дидәед? Оё шумо онро аз абр фуруд овардаед ё Мо фуруд оварандаем? Агар бихоҳем онро шўр (ва талх) мегардонидем, пас чаро шукр намекунед? Оё оташеро, ки меафрӯзед, дидәед? Оё шумо дарахти онро офаридаед ё Мо офаринандаем? Мо он (оташ)-ро василаи ёдоварии (отashi дўзах) ва манфиат барои мусофирон қарор додем. Пас номи Парвардигори бузурги худро ба покӣ ёд кун. Пас қасам ба ҷойгоҳи ситорагон. Ва ҳароина агар бидонед, ин қасами бузург аст. Ҳамоно ин (китоб) Қуръоне гиромиқадр аст». (Сураи Воқиъа: 57-77).

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُضْبِحُونَ ❁ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ❁ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيَّ وَيُخْبِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُحْرَجُونَ ❁ وَمِنْ عَائِيَاتِهِ أَنَّ خَلْقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشْرٌ تَتَشَرَّبُونَ ❁ وَمِنْ عَائِيَاتِهِ أَنَّ حَلْقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَرْوَاجًا لِتَشْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْتَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَكَبَّرُونَ ❁ وَمِنْ عَائِيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْخِلَافُ أَلْسِتُكُمْ وَالْأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ❁ وَمِنْ عَائِيَاتِهِ مَنَّا مُكْمِمٌ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْنَيَّعَوْكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ❁ وَمِنْ عَائِيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْزَقَ حَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْبِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَغْفِلُونَ ❁ وَمِنْ عَائِيَاتِهِ أَنَّ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاهُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تُحْرَجُونَ ❁ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّهُ قَانِثُونَ ❁ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَا الْحَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمُقْتَلُ الْأَعْلَى فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}. سورة الروم: ۲۷-۳۷.

«Пас Аллоҳро ба покӣ ёд кунед, ҳангоме ки шом мекунед ва ҳангоме ки субҳ мекунед. Ва ҳамду ситоиш барои Ҷуст дар осмонҳову замин, ҳангоми аср ва ба ҳангоме ки ба вақти зуҳр (пешин) ворид мешавед. Зиндаро аз мурда берун меорад ва мурдаро аз зинда берун меорад. Ва заминро пас аз мурданаш зинда месозад ва ҳамин гуна (дар рӯзи қиёмат аз гӯрҳо) берун оварда мешавед. Ва аз нишонаҳои Ҷин аст, ки шуморо аз хок офарида, сипас инсонҳое шудед (ки аз шумо фарзандони зиёде таваллуд шуданд ва дар рӯи замин) пароканда гаштед. Ва аз нишонаҳои Ҷин аст, ки бароятон аз ҷинси худатон ҳамсароне офарида, то ба онҳо оромиш ёбед ва дар миёни шумо муҳаббату меҳрубонӣ ниҳод. Ҳароина, дар ин нишонаҳоест барои қавме, ки тааммул мекунанд. Ва аз нишонаҳои Ҷин офариниши осмонҳову замин ва гуногунии забонҳову рангҳои шумост. Ҳароина, дар ин нишонаҳоест барои

денишварон. Ва аз нишонаҳои ӯ хобидани шумо дар шаб ва рӯз ва ризқ талаб кардани шумо аз фазли ӯст. Ҳароина, дар ин нишонаҳоест барои қавме, ки мешунаванд. Ва аз нишонаҳои ӯ ин аст, ки барқро барои биму умед ба шумо нишон медиҳад ва аз осмон обе фуруд меорад ва заминро пас аз мурданаш бо он (об) зинда месозад. Ҳароина, дар ин нишонаҳоест барои қавме, ки меандешанд. Ва аз нишонаҳои ӯ ин аст, ки осмону замин ба фармони ӯ барпой меистанд. Сипас ҳангоме ки бо нидое шуморо аз замин фаро хонад, ногаҳон шумо берун меоед. Ҳар ки (ва ҳар чи) дар осмонҳову замин аст, аз они ӯст ва ҳама фармонбардори ӯ ҳастанд. Ӯ касест, ки офаринишро оғоз мекунад, сипас онро (пас аз марг) бозмегардонад. Ва ин кор бар ӯ осонтар аст. Ва бартарин васф дар осмонҳову замин барои ӯст ва ӯ ғолибу бо ҳикмат аст». (Сураи Рум: 17-27).

أَمَنْ حَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَبْتَثْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُشْتِواْنَ شَجَرَهَا أَئِلَهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ❁ أَمَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيٍّ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَئِلَهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ❁ أَمَنْ يُحِبُّ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْسِفُ الشَّوَّءَ وَيَجْعَلُكُمْ حُلَفاءَ الْأَرْضِ أَئِلَهٌ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ❁ أَمَنْ يَهْدِيْكُمْ فِي طَلْمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيِ رَحْمَتِهِ أَئِلَهٌ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ❁ أَمَنْ يَبْدِأُ الْحَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْرُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَئِلَهٌ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ❁ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبُ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُعْنِثُونَ ❁ سورة النمل: ٦٠-٦٥.

«(Оё маъбудони шумо беҳтаранд) Ё касе, ки осмонҳову заминро офариd ва аз осмон бароятон об фиристод ва бо он (борон) боғҳои хуррам рӯёнидем, ки ҳаргиз тавони рӯёнидани дарахтонро надоштед? Оё маъбуди дигаре бо Аллоҳ вуҷуд дорад? (На). Балки онҳо қавме ҳастанд, ки (аз роҳи ҳаққу имон) каҷ мераванд (ва ба Аллоҳ ширк меоваранд). (Оё маъбудони шумо беҳтаранд) Ё касе, ки заминро қароргоҳ соҳт ва миёни он ҷӯйборҳое пайдо кард ва барои он (замин) кӯҳҳое (собиту устувор) офариd ва дар миёни ду дарё монеае қарор дод? Оё маъбуди дигаре бо Аллоҳ вуҷуд дорад? (На) Балки бештарашон намедонанд. (Оё маъбудони шумо беҳтаранд) Ё касе, ки (дуои) дармондаро иҷобат мекунад, чун ӯро бихонад ва саҳтиро дур мекунад

ва шуморо ҷонишинони замин қарор медиҳад? Оё маъбуди дигаре бо Аллоҳ вучуд дорад? Чи андак панд мегиред. (Оё маъбудони шумо беҳтаранд) Ё касе, ки шуморо дар торикиҳои биёбону дарё (ба василаи моҳу ситорагон) роҳ менамояд ва касе ки пешопеши раҳмати худ бодҳоро хушхабар мефирстад? Оё маъбуди дигаре бо Аллоҳ вучуд дорад? Аллоҳ бартар аст аз он чи барои ӯ шарик қарор медиҳанд. (Оё маъбудони шумо беҳтаранд) Ё касе, ки оғаринишро оғоз мекунад, сипас онро (пас аз марг) бозмегардонад ва касе ки аз осмону замин ба шумо рӯзӣ медиҳад? Оё маъбуди дигаре бо Аллоҳ вучуд дорад? Бигӯ: "Агар рост мегӯед, далели худро биёваред". Бигӯ: "Ҳеч кас дар осмонҳову замин ғайбро намедонад, магар Аллоҳ. Ва намедонанд, ки кай барангехта мешаванд"». (Сураи Намл: 60-65).

Ин якчанд оятҳои равшанест, ки дар он ҷавоби саволи шумо вучуд дорад. Мо шуморо даъват менамоем, ки ба сафи мӯъминон пайвандед ва ба дини Ислом, ки Аллоҳ онро ҳамчун дини ҷаҳониён пазируфтааст, дохил шавед. Дуруд бар қасоне, ки ҳидоят (роҳи рост)-ро пайравӣ мекунанд.